

WEB TV
E-GAZETE
ENGLISH
HAVA DURUMU
ANASAYFA
YAZARLAR
GÜNDEM
DÜNYA
EKONOMİ
SPOR
TEKNOLOJİ
PLANET
EKONET
MAGAZİN
ANKARA
EGE
KÜLTÜR SANAT
CUMARTESİ
PAZAR
SEYAHAT

SERVİSLER

- ▶ BİLGİ YARIŞMASI
- ▶ AT YARIŞI SONUÇLARI
- ▶ İDDİA PROGRAMI
- ▶ CANLI MAÇ SONUÇLARI
- ▶ MIND
- ▶ CANLI MAÇ ANLATIMI
- ▶ BENİM SAYFAM
- ▶ BUMERANG
- ▶ SOSYAL İLANLAR
- ▶ HABER ALARMI
- ▶ EKCRAN KORUYUCU

YENİBİRİŞ

- HÜRRİYET EMLAK
- HÜRRİYET OTO
- GAZETE SERİ İLANLAR
- HÜRRİYET KIYASLA
- ANNEYİZ BİZ
- TİPEEZ

GAZETE EKLERİ

KURUMSAL

- ▶ HÜRRİYET KURUMSAL
- ▶ REKLAM
- ▶ BİZE ULAŞIN
- ▶ KÜNYE / İLETİŞİM

Yazarlar

Paylaş BS FB TW

06 Temmuz 2010

Yazarlar Arşivi

Ertuğrul ÖZKÖK
 Tüm yazıları

▶ Ertuğrul ÖZKÖK

 A- Küçült
 A+ Büyüt

 Ertuğrul ÖZKÖK okurları burada buluşuyor
 BENİM SAYFAM

Birlikte yaşamak zorunda mıyız

BU yazıyı yazıp yazmamakta çok tereddüt ettim.
Mayınlı bir araziye girip oramı buramı paramparça etmekten çekindim.

Korktum, ama düşündüm ki; korkunun ecele faydası yok. Cesaret lazım, bu ülkeye cüretkâr insanlar lazım, kafa göz yarmaktan korkmayacak insanlar lazım.

Böyle düşündüm ve yazmaya başladım.

Lütfen siz de bu duygularla okuyun.

Kendi kafanızı gözünüzü, özellikle de önyargılarınızı kırma pahasına.

Bir ezberi, 80 yıllık bir ezberi, bozma; ne bozması, berhava etme pahasına.

Öyle okuyun.

* * *

Bundan 3 hafta önce Paris'te Maillol Müzesi'nde bir sergiyi gezdim.

Onunla ilgili bir de yazı yazdım.

O sergide beni en çok etkileyen üç eserden biri, bir tabloydu.

Size o tabloyu aynen tasvir ediyorum.

Ortada çarımha gerilmiş bir İsa duruyor.

Başı hafif yana eğilmiş, ayakları ve ellerinden çarımha çivilenmiş.

Yani, çarımha'nın üzerinde ölü bir insan duruyor.

Ama henüz etten ve kemikten oluşan bir varlık.

Yaşıyor gibi...

Çarımha'nın dibinde ise, onu izleyen insanlar var.

Mecdelli Meryem, İsa'nın havarilerinden bazıları, Romalı askerler, seyirciler...

Yüzlerce insan çarımhatki ölü İsa'ya bakıyor.

Ama dikkat.

Aşağıdakilerin hepsi birer iskelet.

Yani çarımhatki ölü insan etten ve kemikten.

Aşağıda yaşayan insanların ise hepsi birer iskelet.

* * *

Tablo diyor ki:

İsa, 2000 yıldır yaşıyor.

Ötekilerin ise hepsi, o daha çarımhatyken ölüydü.

Tabloya baktım ve düşündüm.

"Paradigma kırmak işte budur."

Yani ezberi bozmak.

Yaşayanı ölü, ölüyü ise yaşayan farz etmek.

O gün, yani İsa'nın çarımha gerildiği gün için, absürd bir şey.

İsa'yı çarımhta gösteren binlerce tablo var. Hepsi tam aksini çizmiş.

Ama, İsa'nın çarımha gerildiği o tepeye bugün bakarsanız ne görürsünüz?

İsa hâlâ yaşıyor, ötekilerin ise hepsi ölü.

Öyleyse, bozulan ezber, yıkılan tabu, kırılan put bize neyi anlatıyor:

Hakikatin ta kendisini değil mi...

* * *

Türkiye, tarihinde ilk defa Kürt meselesini en çarpıcı ve en gerçekçi biçimde tartışıyor.

Diyorum ki, artık zamanı gelmiştir.

Şarkı söylemenin zamanı da gelmiştir, farklı söylemenin zamanı da...

Kaderin cilvesine bakın ki, farklı şeyi söyleme cesaretini bugün, Türkiye'de üniter devletin en muhkem kalelerinden biri olan "Cumhuriyet" Gazetes'i'nin bir yazarı buldu:

Orhan Bursalı bakın ne diyor:

"Türk tarafının elinde tek koz var: Kürtlerin çoğunun ayrılmayı isteyip istemediği. Çünkü doğal veya anormal, tüm ayrılıkların, herkese bir faturası olacaktır. Bu nedenle, bu kozun güçlendirilmesi gerekir."

Cumhuriyet Gazetes'i'nin yazarı açık açık, "Ayrıma kozunu, Türklerin ve Kürtlerin önüne koyalım" diyor.

"Cumhuriyet" Gazetes'i'nin bir yazarı bunu söyleyebiliyorsa, bütün Türkiye söyleyebilir.

Haydi gelin ağzımızı alıştırmak için hep birlikte soralım:

"Türklerle Kürtler birlikte yaşamak zorunda mıdır?"

Eğer bu ortak iradeyi gösterip yaşayabileceksek, tabii ki yaşayalım.

Tabii ki hem Türkler, hem Kürtler için en iyisi budur.

Ama yaşayamayacaksak?

Yaşayamayacaksak, artık adını koyalım.

Bakın Özal 20 yıl önce "Federasyon dahil her şeyi konuşmalıyız" dediğinde yer yerinden oynamıştı.

Şimdi bu soruyu soruyoruz, yer yerinden oynamıyor, yaprak bile kimildamıyor.

Demek ki, 20 yılda mesafe kat etmişiz.

* * *

Anayasamız üniter devleti vazgeçilmez şart olarak önümüze koyuyor.

Türkiye'nin bugünkü tablosunu çizersek, "Yaşayan nizam", "Yaşatılması gereken nizam" budur.

Ama ilerde bir gün bu ülkenin tablosunu çizmeye kalktığımızda ne göreceğiz?

Yaşayan nedir, daha o gün, o tepeye çarmıhın dikildiği gün yaşayan hangi nizamdır, çarmıh yere inmeden ölmüş olan hangisi.

Bunu görmek için, ille de 2000 yıl sonra açılacak bir "Ölüm sergisini" mi beklemek zorundayız...

BENİM
SAYFAM

Ertuğrul ÖZKÖK okurları ile buluşun!

Fikirlerini
Paylaş

Sorularını
Sor

Okurlarla
Buluş

←Aradığınızı BulunOkuyunYazın↑